

Et af udvalgets spørgsmål til beskæftigelsesministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålet og svaret er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 4:

Ministerens kommentarer udbedes til de bekymringer, som er anført i 2. udkast til betænkning, jf. L 20-bilag 7.

Svar:

Jeg kan henholde mig til mit svar af 10. december 2004 på L 89 – spørgsmål 3 (Folketingsåret 2004–05 - 1. samling) om samme emne. Svaret vedlægges.

Beskæftigelsesministeriet har hørt Justitsministeriet og kan herefter udtale følgende:

Lovforslaget har i henhold til § 24, stk. 1, i cirkulære nr. 159 af 16. september 1998 om bemærkninger til lovforslag og andre regeringsforslag og om fremgangsmåden ved udarbejdelse af lovforslag, redegørelser, administrative forskrifter m.v. været forelagt for Justitsministeriet til lovteknisk gennemgang.

Justitsministeriets lovtekniske gennemgang indebærer bl.a., at der foretages en indholdsmæssig gennemgang af de udkast til lovforslag, som forelægges Justitsministeriet. Lovforslagene bedømmes i forhold til f.eks. grundloven, dennes grundsætninger og almindelige retsprincipper, EU-retten og centrale tværgående love, navnlig forvaltningsloven, offentlighedsloven, retsplejeloven og straffeloven. Også forholdet til generelle internationale menneskerettighedskonventioner vurderes i relevant omfang.

Beskæftigelsesministeriet skal endvidere bemærke til spørgsmål 3 vedrørende forslaget til den nye § 40 a, stk. 4:

Efter lov om aktiv socialpolitik udmåles hjælpen til ægtepar som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til i hjælp. Har ansøgeren eller ægtefællen arbejdsindtægter, trækkes disse fra i den samlede hjælp.

Hvis en af ægtefællerne arbejder uden at oplyse kommunen om det, kan den anden ægtefælle derved opnå en økonomisk gevinst, fordi hjælpen til denne ikke nedsættes som følge af den andens indtægter ved arbejde. Et ægtepar, hvor begge modtager fuld kontanthjælp, samtidig med at den ene af ægtefællerne arbejder på fuld tid, vil derfor samlet set få en stor økonomisk gevinst ved det arbejde. Sagt på en anden måde: det sorte arbejde har indflydelse på begge ægtefællers økonomi.

Reglerne om kontanthjælp tager i øvrigt udgangspunkt i det generelle princip om, at der er en gensidig offentligretlig forsørgelsespligt mellem ægtefæller.

Det gensidige forsørgelsesprincip betyder som udgangspunkt, at begge ægtefæller aktivt skal søge at udnytte deres arbejdsmuligheder. Det vil sige, at hvis den ene ægtefælle ikke står til rådighed, kan der heller ikke udbetales kontant- eller starthjælp til den anden.

På samme måde tager lovens gældende regler om sanktioner udgangspunkt i det gensidige forsørgelsesprincip. Sanktioner ved fx afvisning af tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller udeblivelse fra tilbud omfatter således også en ægtefælle. Hvis man vælger at undtage ægtefæller fra de nye sanktioner i forslaget, vil man komme til at bryde med et princip, der gælder for de øvrige sanktioner i loven.

Hvad angår spørgsmål 4 bemærkes:

Det forudsættes, at der i spørgsmålet tænkes på lovforslagets § 1, nr. 2, og § 1, nr. 4, hvorefter den maksimale karantæne ved et a-kassemedlems forseelse over for kassen i form af uagtsomhed hæves fra 37 til 74 timer, og bemærkningerne til lovforslaget, hvori det anføres, at den administrativt fastsatte karantæne med mindre beløb samtidig hæves fra 20 til 37 timer.

Efter gældende regler er der således allerede sanktioner i forbindelse med uagtsomhed.